

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 445/21
18.8.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Обрадовић, председника већа, Сање Пејовић и Ловорке Стојнов, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., ул..., кога заступа законски заступник мајка ББ из ..., ул. ..., коју заступа Мирјана Алексић, адвокат из Вршца, против туженог ВВ из ..., ..., чији је пуномоћник Медаковић Гордан, адвокат из Вршца, ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Основног суда у Вршцу П2 347/20 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Вршцу П2 347/20 од 08.04.2021. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 250 евра, почев од 19.11.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће и у ставу другом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Вршцу П2 347/20 од 08.04.2021. године у преосталом делу става првог изреке па се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавеже тужени да на име доприноса за издржавање тужиоца малолетног АА плаћа месечно износ још од 50 евра почев од 19.11.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П2 347/20 од 08.04.2021. године, ставом

првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плаћа на име свог дела дорпиноса за издражавање износ од 300 евра на месечном нивоу сваког петог у месецу за наредни месец, почев од 19.11.2019. године, као дана подношења тужбе, на девизни рачун законског заступника мајке ББ, ближе наведен у изреци пресуде, чиме се мења пресуда основног суда у Вршцу П2 57/16 од 16.03.2016. године у ставу петом изреке пресуде о којем је одлучивано у висини доприноса за издржавање.

Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да на име доприноса за издржавање тужиоца плаћа преко досуђеног износа од 300 евра до траженог износа од 350 евра месечно почев од 19.11.2019. године.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.650,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуда и то одлуке из става другог изреке жалбу је благовремено изјавио тужилац, а тужени против одлуке из става првог и трећег изреке, обојица због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана, а да је жалба туженог делимично основана.

У првостпеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама су јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, Основни суд у Вршцу је пресудом П2 57/16 од 16.03.2016. године, ставом петим изреке, обавезао овде туженог да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета почев од 01.03.2016. године уплаћује на рачун мајке износ од 200 евра. Ценећи потребе малолетног тужиоца, као повериоца издржавања, првостепени суд је оценио да су његове месечне потребре око 50.000,00 динара, имајући у виду његове године, потребе, као и друге околности од значаја за утврђивање издржавања прописаним одредбом члана 150 став 2 Породичног закона. Такође је оценио да су се околности од доношења првобитне пресуде промениле самим тим што је прошло више од 4 године, трошкови живота су се повећали, дете у време доношења побијане одлуке похађа 4. разред основне школе, плаћа часове гитаре у износу од 3.500,00 динара месечно, а похађа и часове енглеског језика за које плаћа износ од 30 евра месечно, те приватне часове математике, који трошкови за 4 часа износе 4.000,00 динара. Мајка тужиоца морала је да му купи рачунар да би могао да прати онлајн наставу због Ковид пандемије, а који је платила 1.200 евра у 12 месечних рата. Мајка тужиоца и тужилац живе у кући у ... који је мајка добила на поклон 2017. године, а у којој кући и даље живе мајчини родитељи. Законска заступница малолетног тужиоца је запослена у ... где остварује месечну зараду у износу од око 58.000,00

динара, њен отац је корисник пензије у висини од 32.000,00 динара, а мајка нема примања. Иста од своје зараде плаћа рачуне за струју за кућу, као и годишњи порез, а отплаћује кредит у износу од 2.000.000,00 динара до 2028. године, где рата кредита износи 24.000,00 динара. Такође је утврђено да тужени живи у ... као подстанар и на име закупа плаћа месечно износ од 340 евра заједно са комуналијама, а струју плаћа у износу од 30 евра. Ради у каменолому као физички радник и остварује месечну зараду у износу од 1.600 евра, а кад ради прековремено добија зараду за прековремени рад, те је за фебруар месец 2019. године зарада износила 1.777,35 евра и додатак за прековремени рад је износио 355 евра. Има кредит који исплаћује до 2023. године у износу рате 375,38 евра, а има и кредит поводом куповине аутомобила, који отплаћује у 48 месечних рата, при чему рата износи 109,99 евра.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, ценећи критеријуме предвиђене одредбом члана 160 Породичног закона, имајући при том у виду да месечна накнада за кориснике на породичном смештају које прописује надлежно министарство у време доношења пресуде износи 26.966,00 динара, оценио да је износ од укупно 300 евра месечно примерен могућностима туженог као дужника издржавања и омогућава најмање такав ниво животног станарда за дете какав ужива родитељ - дужник издржавања, те сагласно одредби члана 162 став 3 Породичног закона, одлучио као у ставу првом и другом изреке пресуде.

Међутим, на овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је погрешно применио материјално право и то одредбе члана 160 и 162 Породичног закона приликом утврђивања висине месечног износа издржавања. Имајући у виду критеријуме прописане за утврђивање висине износа за издржавање, овај суд сматра да ће се износом од 250 евра месечно задовољити потребе детета, имајући у виду његове потребе, као и потребе и финансијске могућности туженог и мајке тужиоца, те њен допринос у издржавању. Овако досуђеним издржавањем не угрожава се егзистенција туженог, као дужника издржавања, при чему је овај суд имао у виду да је претходном одлуком тужилац био обавезан и редовно плаћао износ од 200 евра на име издржавања детета месечно, те да ће досуђеним износом плаћати 50 евра више месечно, с обзиром на повећане трошкове живота током протекле 4 године, као и садашњи узраст малолетног детета који је у време доношења побијане пресуде похађао четврти разред основне школе. Разлику између утврђених потреба малолетног детета за издржавање сносиће законска заступница - мајка са којом дете живи. При томе је овај суд имао у виду висину зараде туженог који живи и ради у у износу од око 1.600 евра, али и његове веће трошкове живота, као и чињеницу да је тужени до сада, поред доуђеног износа претходном одлуком, доприносио издржавању према потреби, тако што је слао додатни износ новца и давао га детету када је долазио да га обиђе.

Неосновани су наводи жалбе законске заступнице тужиоца да је суд требало да усвоји захтев за плаћање износа од 350 евра месечно на име издржавања, чиме би био задовољен критеријум издржавања који треба да омогући такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања. Ово из разлога што је досуђеним износом од 250 евра, што у динарима износи око 30.000,00 динара, тужени обавезан да плаћа целокупан износ минималне суме издржавања коју као накнаду за храненике, односно лица на породичном смештају утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом, а које је износило 26.966,00 динара у време

доношења побијане пресуде. При том тужени у живи у изнајмљеном стану, због чега има веће трошкове становања.

Такође су неосновани и наводи жалбе туженог да није у могућности да обезбеди већи износ од 200 евра месечно на име издржавања детета, а имајући у виду да је правилно првостепени суд утврдио да су се околности од доношења претходне пресуде (2016. године) промениле и да је прошло више од 4 године, те опште познате чињенице да су цене трошкова живота у константном порасту, а дете старије, због чега су се његови трошкови повећали, те су стога испуњени услови за повећање износа издржавања, у складу са одредбом члана 164 Породичног закона.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредбе члана 207 Породичног закона.

Са наведених разлога применом члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке, а применом члана 394 став 4 ЗПП, као у ставу другом изреке.

Како тужилац није успео у жалбеном поступку, а тужени само у незнатном делу, то странкама нису досуђени трошкови другостепеног поступка, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Весна Обрадовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић